

РЕШЕНИЕ

№ 6084

гр. София, 05.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева

Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **4926** по описа за **2020** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Т. И. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], срещу решение от 20.01.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 98-и състав, постановено по НАХД № 6574/2019 г.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № НП-00029 от 28.02.2019 г., издадено от КПКОНПИ - [населено място], с което на касатора, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 6, ал. 1, т. 43, във вр. с § 4, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/, му е наложено административно наказание – „глоба” в размер на 1000 /хиляда/ лева.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение, като постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие на материалноправните разпоредби и неизяснена фактическа обстановка. Моли съда да отмени обжалваното решение като незаконосъобразно както и потвърденото със същото нак. постановление. В с.з. не се представлява, не се претендират разноски.

Ответникът по касационната жалба – Комисия за противодействие на корупцията и за

отнемане на незаконно придобитото имущество, редовно призован, не се представлява като изразява писмено становище по жалбата, чрез юриск. К. и твърди, че същата е неоснователна, претендира разноски за юриск. възн.

Представителят на Софийска градска прокуратура взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява процесуално допустима, като подадена в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, същата е основателна.

Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при наличие на съществени нарушения на процесуалните правила, довели и до неправилно прилагане на материалния закон.

С процесното решение се посочва, че се установява фактическата обстановка, изложена в НП като нарушението е правилно квалифицирано по състава на чл. 38, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 6, ал. 1, т. 43, във вр. с § 4, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. Изложени са формални и бланкетни съображения, правни изводи не са изложени във връзка с изложените възражения от нарушителя. По този начин е нарушено грубо правото на защита на нарушителя, а за настоящият касационен състав е невъзможно да извърши в пълен обем дължимият касационен контрол. Главното възражение на касатора е свързано с обстоятелството дали същият попада сред длъжностните лица, съобразно разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 43 от ЗКПКОНПИ, които са задължени да подават декларации по този закон при първоначално назначаване. Според същата: „...ръководителите на бюджетни организации или други оправомощени длъжностни лица, които изпълняват функции на органи за финансово управление и контрол на средства от Европейския съюз и свързаното с тях национално финансиране или чужди средства съгласно разпоредбите на Закона за публичните финанси.“

В процесното решение, а и в НП липсват каквито и да било съображения защо се счита, че нарушителят, който изпълнява длъжността „главен счетоводител“ на Община – М., попада сред тези лица. Не става ясно към коя от двете посочени категории се твърди, че същият попада. Ако попада към втората, то не е изследвано защо същият, в качеството си на главен счетоводител се счита за оправомощено длъжностно лице, което изпълнява функции на орган за финансово управление и контрол на средства от Европейския съюз и свързаното с тях национално финансиране или чужди средства съгласно разпоредбите на Закона за публичните финанси. По силата на вътрешно-ведомствен акт – заповед ли е оправомощен за целта или пък по силата на закона. Този въпрос не е изследван от решаващият съд, не са дадени указания за посочване на доказателства за оправомощаването му или пък за изясняване на въпроса по силата на коя норма тази длъжност попада в съответната категория лица, упражняваща точно този вид финансово управление и контрол на тези безспорно важни финансови средства от ЕС и национално финансирани такива.

Предвид на забраната за фактически установявания в настоящата касационна инстанция, решението следва да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане от нов състав на СРС при извършване в пълен обем на съдебния контрол по оспорване на НП и при точно изпълнение на дадените задължителни указания за спазване на процесуалните правила, вкл. изискване на съответни писмени доказателства от издателя на НП и от Община – М..

При този изход на спора разноси не следва да се присъждат.

По така изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, IV касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 20.01.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 98-и състав, постановено по НАХД № 6574/2019 г.

като

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от нов състав на СРС при изпълнение на дадените задължителни указания по прилагане на закона.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.